

மெய்யான ஆராதனை என்றால் என்ன?

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையைக் குறித்த கேள்விகள்

அப்போஸ்தலன் பவுல் ரோமர் 12:1-2ல் உண்மையான ஆராதனையை மிகச்சரியாக விவரித்திருக்கிறார்: "அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை. நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல், தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக, உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுபுறமாகுங்கள்."

இந்த பத்தியில் உண்மையான ஆராதனையின் அனைத்து கூறுகளும் உள்ளன. முதலாவதாக, ஆராதிப்பதற்கான உந்துதல் உள்ளது: "தேவனுடைய இரக்கம்." நித்திய அன்பு, நித்திய கிருபை, பரிசுத்த ஆவியானவர், நித்திய சமாதானம், நித்திய மகிழ்ச்சி, இரட்சிக்கிற விசுவாசம், ஆறுதல், பலம், ஞானம், நம்பிக்கை, பொறுமை, இரக்கம், கனம், மகிமை, நீதி, பாதுகாப்பு, நித்திய ஜீவன், மன்னிப்பு, ஒப்புரவாக்குதல்,

நீதிமானாக்கப்படுதல், பரிசுத்தம், விடுதலை, பரிந்துபேசுதல் மற்றும் பல இவை அனைத்தும் தேவனுடைய இரக்கங்கள். இந்த நம்பமுடியாத ஈவுகளைப் பற்றிய அறிவும் புரிதலும் நாம் தேவனைப் புகழ்ந்து நன்றியை வெளிப்படுத்த நம்மைத் தூண்டுகிறது - வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஆராதனை!

மேலும் இந்த பத்தியில் நமது ஆராதனை முறையின் விளக்கமும் உள்ளது: "உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுங்கள்." இங்கே நம்முடைய சரீரங்களை என்பது காண்பிப்பது நம் அனைத்தையும் தேவனுக்குக் கொடுப்பதாகும். இங்கு நம் சரீரங்களைக் குறிப்பிடுவது என்பது நமது அனைத்து மனித திறன்கள், நமது மனிதத்தன்மை - நமது இருதயம், மனம், கைகள், எண்ணங்கள், மனப்பான்மைகள் ஆகியவை தேவனுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பலிபீடத்தில் தேவனுக்கு ஒரு நேரடியான பலி கொடுக்கப்பட்டது போல, நாம் இந்த காரியங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு, அவற்றை அவரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். ஆனால் எப்படி? மீண்டும், பத்தியில் தெளிவாக உள்ளது: "உங்கள் மனம் புதிதாகிறதின் மூலம்." உலகத்தின் "ஞானத்தை" சுத்திகரித்து, தேவனிடமிருந்து வரும் உண்மையான ஞானத்தால் அதற்குப்

பதிலாக, நம் மனதை தினமும் புதுப்பிக்கிறோம். நாம் நமது புதுப்பிக்கப்பட்ட மற்றும் தூய்மையான மனதுடன் அவரை வணங்குகிறோம், நமது உணர்ச்சிகளால் அல்ல. உணர்ச்சிகள் அற்புதமான விஷயங்கள், ஆனால் அவை சத்தியத்தில் நிறைவுற்ற மனத்தால் வடிவமைக்கப்படாவிட்டால், அவை அழிவுகரமான, கட்டுப்பாடற்ற சக்திகளாக இருக்கலாம். மனம் எங்கு செல்கிறது, சித்தம் பின்தொடர்கிறது, உணர்வுகளும் பின்பற்றுகின்றன. 1 கொரிந்தியர் 2:16, கிறிஸ்துவின் உணர்ச்சிகள் அல்ல, "கிறிஸ்துவின் சிந்தை" நமக்கு இருக்கிறது என்று கூறுகிறது.

நம் மனதைப் புதுப்பிக்க ஒரே ஒரு வழி இருக்கிறது, அது தேவனுடைய வார்த்தை மூலமே. இது உண்மை, தேவனுடைய வார்த்தையின் அறிவு, இது தேவனுடைய இரக்கங்களைப் பற்றிய அறிவைக் கூறுகிறது, மேலும் நாம் தொடங்கிய இடத்திற்கு மீண்டுமாய் திரும்பி வருகிறோம். உண்மையை அறிவதும், உண்மையை நம்புவதும், சத்தியத்தின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதும், சத்தியத்தை நேசிப்பதும் இயற்கையாகவே உண்மையான ஆவிக்குரிய ஆராதனையில் விளையும். இசை உட்பட எந்த வெளிப்புற தூண்டுதலுக்கும் அல்ல, உண்மைக்கு பதிலளிக்கும் பாசம், நேசம் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து உறுதியானது. இசைக்கும்

வழிபாட்டுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. இசை ஆராதனையை உருவாக்க முடியாது, இருப்பினும் அது நிச்சயமாக உணர்ச்சியை உருவாக்க முடியும். இசை ஆராதனையின் தோற்றம் அல்ல, ஆனால் அது அதன் வெளிப்பாடாக இருக்கலாம். உங்கள் ஆராதனையைத் தூண்டுவதற்கு இசையைப் பார்க்காதீர்கள்; தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தேவனுடைய இரக்கங்களால் மகிழ்ந்த இருதயத்தால் தூண்டப்பட்ட ஒரு வெளிப்பாடாக இசையைப் பாருங்கள்.

உண்மையான ஆராதனை என்பது தேவனை மையமாகக் கொண்ட ஆராதனை. ஜனங்கள் எங்கு வழிபட வேண்டும், எந்த பாடலை ஆராதனையில் பாட வேண்டும், அவர்களின் ஆராதனை மற்றவர்களுக்கு எப்படித் தெரிகிறது என்பதில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவது குறிப்பை இழக்கிறது. உண்மையாக ஆராதிப்பவர்கள் தேவனை ஆவியோடும் உண்மையோடும் ஆராதிப்பார்கள் என்று இயேசு கூறுகிறார் (யோவான் 4:24). இதன் பொருள் நாம் இருதயத்திலிருந்தும் தேவன் வடிவமைத்த வழியிலிருந்தும் ஆராதிக்கிறோம். ஆராதனையில் ஜெபம் செய்வது, தேவனுடைய வார்த்தையை திறந்த மனதுடன் வாசிப்பது, பாடுவது, ஒருமனதோடு பங்கேற்பது

மற்றும் பிறருக்கு சேவை செய்வது ஆகியவை அடங்கும். இது ஒரு செயலுக்கு மட்டும் என்று மட்டுப்படுத்தப்படாமல், நபரின் இருதயமும் அணுகுமுறையும் சரியான இடத்தில் இருக்கும்போது சரியாக செய்யப்படுகிறது.

ஆராதனை தேவனுக்கு மட்டுமே என்பதை அறிந்து கொள்வதும் முக்கியம். அவர் மட்டுமே ஆராதனைக்குத் தகுதியானவர், அவருடைய ஊழியர்களில் எவருக்கும் இல்லை (வெளிப்படுத்துதல் 19:10). நாம் புனிதர்களையோ, தீர்க்கதரிசிகளையோ, சிலைகளையோ, தூதர்களையோ, எந்தப் பொய்க் கடவுள்களையோ, இயேசுவின் தாயான மரியாளையோ ஆராதிக்கக்கூடாது. நாமும் ஒரு அதிசய குணம் போன்ற பிரதிபலனை எதிர்பார்த்து ஆராதிக்கக்கூடாது. ஆராதனை தேவனுக்காக செய்யப்படுகிறது - ஏனென்றால் அவர் அதற்கு தகுதியானவர் - மற்றும் அவரது மகிழ்ச்சிக்காக மட்டுமே. ஆராதனை என்பது ஒரு சபை அமைப்பில் தேவனுக்குப் பகிரங்கமாகத் துதிகளை ஏற்றெடுக்க முடியும் (சங்கீதம் 22:22; 35:18), அங்கு நாம் ஜெபத்தின் மூலம் பிரகடனப்படுத்தலாம் மற்றும் அவருக்கும் அவர் நமக்காகச் செய்தவற்றிற்கும் நம்முடைய ஆராதனையையும் நன்றியையும் புகழ்ந்து பேசலாம். உண்மையான ஆராதனை உள்நோக்கி உணரப்படுகிறது,

பின்னர் நம் செயல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. கடமையை மீறி "ஆராதனை" என்பது தேவனுக்குப் பிடிக்காதது மற்றும் முற்றிலும் வீண். அவர் அனைத்து பாசாங்குத்தனத்தையும் பார்க்க முடியும், மேலும் அவர் அதை வெறுக்கிறார். அவர் ஆமோஸ் 5:21-24 இல் வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றி பேசுகையில் இதை நிரூபிக்கிறார். மற்றொரு உதாரணம் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் முதல் மகன்களான காயீன் மற்றும் ஆபேலின் கதை. அவர்கள் இருவரும் கர்த்தருக்குக் காணிக்கைகளைக் கொண்டு வந்தார்கள், ஆனால் தேவன் ஆபேலின் காணிக்கையின் மீது மட்டுமே மகிழ்ச்சியடைந்தார். காயீன் கடமைக்காக காணிக்கையைக் கொண்டு வந்தான்; ஆபேல் தனது மந்தையிலிருந்து சிறந்த ஆட்டுக்குட்டிகளைக் கொண்டு வந்தான். அவன் தேவன்மேல் உள்ள விசுவாசம் மற்றும் அபிமானத்தை வெளியே கொண்டு வந்தான்.

உண்மையான ஆராதனை, திருச்சபையில் நாம் செய்யும் காரியங்களுடனோ அல்லது வெளிப்படையான பாராட்டுதலுடனோ மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை (இவை இரண்டும் நல்லவை என்றாலும், வேதாகமத்தில் இவற்றைச் செய்யும்படி நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்). உண்மையான ஆராதனை என்பது நாம் செய்யும்

எல்லாவற்றிலும் தேவனையும் அவருடைய எல்லா வல்லமையையும் மகிமையையும் ஒப்புக்கொள்வது ஆகும். அவருக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் கீழ்ப்படிவதே புகழ்ச்சி மற்றும் ஆராதனையின் மிக உயர்ந்த வடிவம் ஆகும். இதைச் செய்ய, நாம் தேவனை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்; நாம் அவரை அறியாமல் இருக்க முடியாது (அப் 17:23). ஆராதனை என்பது தேவனை மகிமைப்படுத்துவதும் உயர்த்துவதும் - நம் பிதாவுக்கு விசுவாசத்தையும் போற்றுதலையும் காட்டுவதற்காக உள்ளதாகும்.

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-true-worship.html> | English: <https://www.gotquestions.org/true-worship.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright
Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org